

Súd: Okresný súd Kežmarok
Spisová značka: 4C/28/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 8415201157
Dátum vydania rozhodnutia: 30. 10. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Erika Borovská
ECLI: ECLI:SK:OSKK:2015:8415201157.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Kežmarok samosudkyňou JUDr. Erikou Borovskou v právnej veci žalobkyne Quantum Credit, a. s., so sídlom Bratislava, Ružová dolina 25, IČO: 47 248 980, zastúpenej advokátskou kanceláriou PERSPECTA Legal, s. r. o., so sídlom Bratislava, Ružová dolina 25, IČO: 36 668 745, proti žalovanému P. o zaplatenie 248,95 eur s prísl., takto

rozhodol:

I. Žalobu zamietá.

II. Žalovanému náhradu trov konania nepriznáva.

odôvodnenie:

Žalobkyňa sa žalobou podanou na súd 25. 2. 2015 domáhala na žalovanom zaplatenia 248,95 eur spolu s 9 % úrokmi z omeškania od 26. 2. 2012 do zaplatenia a náhrady trov konania.

Zástupca žalobkyne žalobu odôvodnil tvrdeniami, že obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, ako „podnik“ 24. 8. 2011 uzavrela so žalovaným zmluvu o pripojení podľa § 43 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom tejto zmluvy bol záväzok podniku poskytovať žalovanému mobilné hlasové služby (program FIX 12). Toho istého dňa podnik uzavrel so žalovaným aj dodatok k tejto zmluve o pripojení, predmetom ktorého bol záväzok podniku poskytnúť žalovanému zľavu na mobilný telefón zn. Nokia C2 01 v lehote viazanosti 24 mesiacov. Žalovanému vznikla povinnosť dobiť si počas lehoty viazanosti minimálne kredit v mesačnej výške 12 eur.

Spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, na základe zmluvy o pripojení žalovanému riadne a včas poskytovala služby. Povinnosťou žalovaného bolo včas a riadne za tieto služby platiť vo forme dobíjania. Žalovaný si paušál nedobíjal. Preto podnik žalovaného z pripojenia deaktivoval. Žalovaný tak porušil svoju zmluvnú povinnosť, v dôsledku čoho vzniklo podniku právo vyfakturovať mu dohodnutú zmluvnú pokutu. Žalovanému bola vystavená faktúra č. 72012911103, splatná 25. 2. 2012, znejúca na sumu 248,95 eur.

Žalobkyňa 20. 11. 2013 uzavrela so spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, zmluvu o postúpení pohľadávok, na základe ktorej pohľadávka sa stala jej vlastníctvom. Zo strany spoločnosti Slovak Telekom, a. s. postúpenie pohľadávky bolo žalovanému oznámené.

Právny základ žaloby zástupca žalobkyne vymedzil tak, že podnik povinnosť poskytovať riadne a včas žalovanému službu si plnil. Preto mu vznikol nárok na úhradu faktúr. Žalovaný zmluvu porušil tým, že

si nedobíjal zmluvne dohodnutý kredit, v dôsledku čoho bol deaktivovaný. Podniku tak vzniklo právo fakturovať zmluvnú pokutu.

Okrem nároku na zaplatenie sumy 248,95 eur si žalobkyňa uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania.

V rámci prípravy pojednávania súd žalovanému 10. 9. 2015 doručil žalobu s prílohami na vyjadrenie. Žalovaný sa k žalobe nevyjadril.

Súd vec prejednal a rozhodol v súlade s ust. § 115a ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku v spojení s ust. § 200ea ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (drobné spory) bez nariadenia pojednávania len na základe listinných dôkazov v spise.

Podľa § 120 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku účastníci sú povinní označiť dôkazy na preukázanie svojich tvrdení.

Podľa § 153 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku súd rozhodne na základe skutkového stavu zisteného z vykonaných dôkazov, ako aj na základe skutočností, ktoré neboli medzi účastníkmi sporné, ak o nich alebo o ich pravdivosti nemá dôvodné a závažné pochybnosti. Oboznámením obsahu spisu súd zistil nasledujúce skutočnosti:

Zo zmluvy označenej ako „Zmluva o pripojení Fix“ súd zistil, že 24. 8. 2011 uzavrela obchodná spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, so žalovaným zmluvu o pripojení podľa ust. § 43 a nasl. zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení neskorších predpisov. Predmetom zmluvy je záväzok spoločnosti poskytovať žalovanému elektronické komunikačné služby - program Fix 12 a za tým účelom poskytnúť žalovanému SIM kartu s telefónnym číslom XXXX XXX XXX (ďalej len zmluva o pripojení). Podľa zmluvy o pripojení neoddeliteľnou súčasťou zmluvy sú Všeobecné podmienky poskytovania predplatenej verejnej elektronickej komunikačnej služby Easy prostredníctvom verejnej telefónnej siete spoločnosti Slovak Telekom, a. s. (ďalej len všeobecné podmienky), Osobitné podmienky pre poskytovanie služby Fix (ďalej len osobitné podmienky), Cenník predplatenej verejnej elektronickej komunikačnej služby Easy spoločnosti Slovak Telekom, a. s. (ďalej len cenník) a Cenník služby Fix (ďalej len cenník Fix).

Z listiny označenej ako „Dodatok k zmluve o pripojení Fix“ z 24. 8. 2011 (ďalej len dodatok) súd zistil, že 24. 8. 2011 spoločnosť Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, uzavrela so žalovaným aj zmluvu, na základe ktorej sa zaviazala odpredať žalovanému mobilný telefón zn. Nokia C2 01 za kúpnu cenu 9 eur. Žalovaný sa zaviazal dobíjať si mesačne paušál vo výške minimálna 12 eur.

Podľa bodu 3 veta prvá dodatku: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c), v bode 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 toho Dodatku“.

Tabuľka č. 1 dodatku obsahuje údaj o výške zmluvnej pokute 248,95 eur.

Z faktúry č.7201291103, vystavenej obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. 8. 2. 2012, splatnej 25. 2. 2012 predloženej žalobkyňou spolu so žalobou, súd zistil, že touto faktúrou spoločnosť žalovanému vyúčtovala zmluvnú pokutu vo výške 248,95 eur.

Podľa § 43 ods. 1 zákona č. 610/2003 Z. z. o elektronických komunikáciách v znení účinnom ku dňu uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 24. 8. 2011 (ďalej len zákon elektronických komunikáciách) zmluvou o pripojení sa podnik zaväzuje účastníkovi zriadiť potrebný prístup k verejnej telefónnej sieti alebo k inej verejnej sieti a sprístupniť súvisiace služby. Súčasťou zmluvy sú všeobecné podmienky a tarifa.

Podľa § 43 ods. 2 zákona o elektronických komunikáciách podstatnými časťami zmluvy o pripojení sú dohodnutý druh verejnej služby, miesto jej poskytovania a cena jej služby. Ak nie je v zmluve o pripojení určený čas poskytovania, platí, že sa služba bude poskytovať na neurčitý čas. Cenu za služby možno dojednať aj odkazom na tarifu.

V prejednávanej veci súd na základe vyššie uvedených skutkových zistení prijal záver, že žalovaný dňa 6.7.2010 uzavrel s obchodnou spoločnosťou Slovak Telekom, a. s., so sídlom Bratislava, Karadžičova 10, IČO: 35 763 469, zmluvu o pripojení vrátane jej dodatku podľa citovaného § 43 a nasl. zákona o elektronických komunikáciách.

Vychádzajúc z faktúry č. 7201291103 predloženej žalobkyňou spolu so žalobou v spojení s obsahom žaloby súd mal za to, že žalobou uplatnený nárok na zaplatenie sumy 248,95 eur je nárokom na zaplatenie zmluvnej pokuty dojednanej v tabuľke č.1 dodatku k zmluve o pripojení.

Súd dojednanie o zmluvnej pokute v zmluve o pripojení vrátane jej dodatku posudzoval z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa, nakoľko právny vzťah založený zmluvou o pripojení vrátane dodatku považoval za vzťah spotrebiteľský, na ktorý sa v plnom rozsahu vzťahuje právna úprava ochrany žalovaného ako spotrebiteľa.

Podľa §52 ods. 1 Občianskeho zákonníka v znení účinnom v čase uzavretia zmluvy o pripojení, tzn. k 24. 8. 2011 (ďalej len Občiansky zákonník) spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom.

Podľa § 52 ods. 3 Občianskeho zákonníka dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 52 os. 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Vychádzajúc z listinných dôkazov v spise žalovaný pri uzatváraní zmluvy o pripojení vrátane dodatku nekonal v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti. Dôkazné bremeno na preukázanie nespotebiteľského charakteru zmluvy má vždy dodávateľ. Žalobkyňa v prejednávanej veci neuviedla žiadne tvrdenia, ktoré by nasvedčovali záveru o nespotebiteľskom charaktere zmluvy. Žalovaný je v zmluve označený ako „fyzická osoba- nepodnikateľ“. Preto súd v prejednávanej veci vychádzal zo záveru, že žalovaný zmluvu uzavrel ako spotrebiteľ. Podľa výpisu z obchodného registra je tiež nesporné, že spoločnosť Slovak Telekom a.s. pri uzatváraní zmluvy o pripojení konala v rámci predmetu svojej podnikateľskej činnosti, a teda zmluvu uzavrela ako dodávateľ.

Podľa § 52 ods. 2 Občianskeho zákonníka ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné.

Podľa § 544 ods. 1 a 2 Občianskeho zákonníka ak strany dojednávajú pre prípad porušenia zmluvnej povinnosti zmluvnú pokutu, je účastník, ktorú túto povinnosť poruší, zaviazaný pokutu zaplatiť, aj keď oprávnenému účastníkovi porušením povinnosti nevznikne škoda. Zmluvnú pokutu možno dojednať len písomne a v dojednaní musí byť určená výška pokuty alebo určený spôsob jej určenia.

Zo žiadneho ustanovenia Občianskeho zákonníka a ani z iných ustanovení týkajúcich sa ochrany spotrebiteľa v zásade nemožno vyvodiť, že by v spotrebiteľských zmluvách zmluvné strany neboli oprávnené dohodnúť zmluvnú pokutu pre prípad porušenie zmluvnej povinnosti spotrebiteľom. Súd tiež nepopiera význam zmluvnej pokuty ako zabezpečovacieho prostriedku, ktorého účelom je viesť dlžníka (vrátane spotrebiteľa) k riadnemu splneniu zmluvných povinností. Pokiaľ však ide o spotrebiteľský vzťah, musí ísť o také dojednanie o zmluvnej pokute, ktoré obstojí v rámci povinnej súdnej kontroly neprijateľných zmluvných podmienok so zreteľom na povahu, obsah a všetky okolnosti právneho úkonu a so zreteľom na vzájomné práva a povinnosti účastníkov spotrebiteľskej zmluvy, vrátane povinnosti vyplývajúcich zo sankcionovania neplnenia zmluvných povinností na strane oboch účastníkov zmluvy. Obligatórnosť súdnej kontroly zmluvných podmienok v spotrebiteľských zmluvách vyplýva z čl. 6 smernice Rady č.93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách, podľa ktorého členské štáty zabezpečia, aby nekalé podmienky použité v zmluvách uzavretých so spotrebiteľom zo strany predajcu alebo dodávateľa podľa ich vnútroštátneho práva, neboli záväznými pre

spotrebiteľa, a aby zmluva bola podľa týchto podmienok naďalej záväzná pre strany, ak je jej ďalšie existencia možná bez nekalých podmienok.

Ako už súd v značnom počte obdobných vecí uviedol, žaloba na zaplatenie zmluvnej pokuty v prejednávanej veci vychádza zo zmluvných podmienok, ktoré sú z hľadiska ochrany žalovaného ako spotrebiteľa neprijateľné. Navyiac, žaloba zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník.

K dôvodom súd bližšie uvádza:

Žaloba zjavne obchádza zákonný zákaz vyplývajúci z ust. § 53a Občianskeho zákonníka v znení zákona č. 575/2009 Z. z. účinného od 1. 3. 2010, ktorým sa menil a dopĺňal Občiansky zákonník, čo už samo o sebe zakladá dôvod na jej zamietnutie, nakoľko žalobkyňa si žalobou uplatňuje nároky zo zmluvných podmienok, ktoré už boli súdmi právoplatne judikované ako neprijateľné.

Podľa § 53a Občianskeho zákonníka v znení účinnom od 1. 3. 2010 ak súd určil niektorú zmluvnú podmienku v spotrebiteľskej zmluve, ktorá sa uzatvára vo viacerých prípadoch, a je obvyklé, že spotrebiteľ obsah zmluvy podstatným spôsobom neovplyvňuje alebo vo všeobecných obchodných podmienkach za neplatnú z dôvodu neprijateľnosti takejto podmienky, alebo nepriznal plnenie dodávateľovi z dôvodu takejto podmienky, dodávateľ je povinný zdržať sa používania takejto podmienky alebo podmienky s rovnakým významom v zmluvách so všetkými spotrebiteľmi. Dodávateľ má rovnakú povinnosť aj vtedy, ak mu na základe takejto podmienky súd uložil vydať spotrebiteľovi bezdôvodné obohatenie, nahradiť škodu alebo zaplatiť primerané finančné zadostučinenie. Rovnakú povinnosť má aj právny nástupca dodávateľa. Ak sa rozhodnutie súdu podľa odseku 1 týka len časti zmluvnej podmienky, dodávateľ je povinný splniť povinnosť uvedenú v odseku 1 v rozsahu tejto časti.

Predmetné ustanovenie Občianskeho zákonníka je dôsledkom transpozície čl. 7 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS z 5. 4. 1993 o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách do právneho poriadku SR, ktorý ukladá členským štátom povinnosť zabezpečiť, aby v záujme spotrebiteľov a subjektov hospodárskej súťaže existovali primerané a účinné prostriedky, ktoré by zabránili súvislému uplatňovaniu nekalých podmienok v zmluvách so spotrebiteľmi so strany predajcov alebo dodávateľov. Ustanovenie zakazuje dodávateľovi používať zmluvnú podmienku, ktorá bola právoplatne súdom vyhlásená za neprijateľnú. Takáto zmluvná podmienka je podľa § 53 ods. 5 Občianskeho zákonníka neplatná a priznanie plnenia z takejto zmluvnej podmienky je v priamom rozpore so zákonom. Priznaním by súd iba toleroval vytváranie pokračujúceho protiprávneho stavu zo dodávateľom.

V súvislosti s týmto dôvodom zamietnutia žaloby súd dáva do pozornosti nasledujúce rozhodnutia: rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 3Co 26/2012 z 23. 5. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 32/2012 z 15. 3. 2012, rozsudok Krajského súdu v Prešove sp. zn. 16Co 8/2014 z 24. 2. 2012, rozsudok Okresného súdu Galanta sp. zn. 17C 126/2014 z 23. 10. 2014, rozsudok Okresného súdu Rožňava sp. zn. 10C 53/2014 z 23. 6. 2014 a pod.

K ďalším dôvodom zamietnutia žaloby súd udáva, že tak, ako už súdy v obdobných veciach judikovali, aj v prejednávanej veci súd považuje dodávateľom vopred formulárove (nie individuálne) pripravené ustanovenia o zmluvnej pokute za neplatné z dôvodu, že spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa, a preto za neprijateľné zmluvné podmienky.

Podľa čl. 3 ods. 1 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách zmluvná podmienka, ktorá nebola individuálne dohodnutá sa považuje za nekalú, ak napriek požiadavke dôvery spôsobí značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach strán vzniknutých na základe zmluvy, ku škode spotrebiteľa.

Podľa čl. 3 ods. 2 smernice Rady č. 93/13/EHS o nekalých podmienkach v spotrebiteľských zmluvách podmienka sa nepovažuje za individuálne dohodnutú, ak bola navrhnutá vopred a spotrebiteľ preto nebol schopný ovplyvniť podstatu podmienky, najmä v súvislosti s predbežne formulovanou štandardnou zmluvou.

Podľa § 53 ods. 1 a 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľské zmluvy nesmú obsahovať ustanovenia, ktoré spôsobujú značnú nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech spotrebiteľa (ďalej len neprijateľná podmienka). Neprijateľné podmienky upravené v spotrebiteľských zmluvách sú neplatné.

V prejednávanej veci vychádzajúc z obsahu a formy zmluvy o pripojení vrátane jej dodatku je zrejmé, že dojednanie o zmluvnej pokute nebolo účastníkmi zmluvy vyjednané individuálne. Ide o typické štandardné formulárové zmluvy, známe súdu opakovane z mnohých obdobných vecí. Vo formulároch je text dojednaní o zmluvnej pokute vopred naformulovaný a dodávateľ iba dopĺňa výšku pokuty. Žalovaný tak nemal reálnu možnosť žiadnym spôsobom obsah dojednaní o zmluvnej pokute ovplyvniť. Nemal možnosť reálne vyjednávať. Jedinou jeho alternatívou bolo prijatie alebo odmietnutie zmluvy ako celku. Dodávateľ tak zneužíva svoje postavenie na to, aby diktoval spotrebiteľovi zmluvné podmienky, ktoré spotrebiteľ buď bezvýhradne prijme alebo zmluvu neuzavrie. Vzhľadom tiež na drobné písmo, ktorým je zmluva vrátane dodatku písaná, množstvo zmluvných dojednaní obsiahnutých v zmluve, a komplikovanú slovnú formuláciu, priemerný spotrebiteľ nemôže ani v pomerne krátkom časovom úseku uzatvárania dostatočne pochopiť podstatu a dôsledky dojednaní o zmluvnej pokute. Je na dodávateľovi, ktorý obsah zmluvy pripravil tak, aby spotrebiteľ ako slabšia strana bola dostatočne jasne informovaná o podstate a jednotlivých následkoch porušenia zmluvných povinností.

Zmluvná pokuta vychádzajúc z obsahu zmluvy o pripojení a jej dodatku v prejednávanej veci plní hlavne funkciu paušalizovanej náhrady škody za nesplatenie poskytnutej zľavy z kúpnej ceny mobilného telefónu v dôsledku nesplnenia doby viazanosti 24 mesiacov a za ušlý zisk vzhľadom na nevyužívanie dojednaných služieb po túto dobu viazanosti. Dojednanie pritom zaväzuje spotrebiteľa zaplatiť zmluvnú pokutu v rovnakej výške 248,95 eur bez ohľadu dĺžky využívania služieb, teda ako pre prípad, kedy účastník bude využívať dojednané služby po dobu 11 alebo napr. 23 mesiacov, počas ktorej splatí podstatnú časť poskytnutých zliav a zabezpečí dosiahnutie podstatnej časti zisku, tak aj pre prípad, kedy služby bude využívať, napr. iba 2 mesiace. Takáto zmluvná pokuta je neprimeranou sankciou, ktorá je objektívne spôsobilá spotrebiteľa poškodiť. Preto je neprijateľnou zmluvnou podmienkou, ktorá nemôže založiť právo na plnenie. Nerovnováhu v právach a povinnostiach zmluvných strán v neprospech žalovaného ako spotrebiteľa zvyrazňuje aj skutočnosť, že pre prípad porušenia množstva zmluvných povinností žalovaným je dojednaná zmluvná pokuta, pričom pre prípad porušenia zmluvných povinností spoločnosťou Slovak Telekom, a. s. nie je dojednaná ani jedna zmluvná pokuta.

Aj tu súd poukazuje na už rozsiahlu rozhodovaciu prax súdov v obdobných veciach, v ktorých bola ako neprijateľná považovaná takáto zmluvná podmienka, a to rozsudok Krajského súdu v Prešove z 29. 6. 2011 sp. zn. 2Co/137/2010, rozsudok Krajského súdu v Prešove z 9. 5. 2011 sp. zn. 18Co 136/2010 a mnoho ďalších.

Súd k dôvodom zamietnutia žaloby ďalej dodáva, že dojednanie o zmluvnej pokute nespĺňa ani podmienku určitosti a zrozumiteľnosti právneho úkonu. Z dojednaní: „V prípade porušenia akejkoľvek povinnosti uvedenej v bode 1 písm. c), v bode 2 tohto Dodatku alebo v čl. 3 bod 3.6 Všeobecných podmienok alebo v čl. 5 bod 5.2 písm. a) až c) Všeobecných podmienok, v dôsledku ktorej dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku, je Účastník povinný uhradiť Podniku zmluvnú pokutu uvedenú v tabuľke č.1 tohto Dodatku“ bez ďalšieho nemôže byť bežnému spotrebiteľovi bez pochybnosti zrejmé, za porušenie akých konkrétnych zmluvných povinností má zmluvnú pokutu zaplatiť. Zmluvná pokuta bola dohodnutá pre porušenie širokého okruhu rôznych zmluvných povinností, ktoré v dojednaní nie sú presne špecifikované a sú vymedzené iba odkazom na iné opäť drobným písmom vopred naformulované ustanovenia nie len zmluvy o pripojení a dodatku, ale aj všeobecných podmienok. Takáto pre bežného spotrebiteľa nezrozumiteľná formulácia jeho povinnosti spôsobuje neprijateľnosť zmluvnej podmienky o zmluvnej pokute.

Naviac, podľa doterajšej judikatúry dojednanie o zmluvnej pokute v spotrebiteľskej zmluve nemôže byť súčasťou všeobecných podmienok (porovnaj Nález ÚS ČR z 11. 11. 2013 sp. zn. I. ÚS 3512/2011, rozsudok Okresného súdu Cheb z 31. 5. 2010 sp. zn. 15 C 410/2009 a pod.).

Žalobkyňa v žalobe tvrdí, že žalovaný si podobu viazanosti nedobíjal dohodnutý paušál, čím porušil zmluvnú povinnosť, z čoho mu vyplynula povinnosť zaplatiť zmluvnú pokutu. Podľa žaloby žalovaný mal teda porušiť svoju zmluvnú povinnosť dobíjať si paušálu v minimálnej výške. Záver o porušení

takejto povinnosti žalovaným však zo žiadneho dôkazu predloženého žalobkyňou nevyplýva. Z listinných dôkazov predložených žalobkyňou nie je vôbec zrejmé, či žalovaný si v tom ktorom období paušál dobíjal alebo nie. Žalobkyňa teda neunesla dôkazné bremeno ohľadne tvrdenia o porušení povinnosti žalovaným spočívajúcej v nedobíjaní dohodnutého kreditu. Tým nepreukázala ani dôvodnosť požadovať zmluvnú pokutu za takéto tvrdené porušenie zmluvných povinností.

Taktiež pokiaľ ide o porušenie zmluvných povinností, ktoré malo spočívať v tom, že: „... dôjde k následnému vypojeniu SIM karty zo strany Podniku“, podľa všeobecných podmienok k vypojeniu SIM karty žalovaného podľa zmluvných podmienok mohlo dôjsť až po odstúpení podniku od zmluvy o pripojení. V prejednávanej veci zo žiadneho dôkazu predloženého žalobkyňou nevyplýva záver, že by podnik od zmluvy o pripojení odstúpil.

Za ďalší dôvod pre zamietnutie žaloby súd považoval aj nedostatok aktívnej legitímácie žalobkyne v konaní. Zástupca žalobkyne v žalobe poukazuje na zmluvu o postúpení pohľadávok z 20. 11. 2013. Zmluva však v konaní súdu nebola predložená. Súdu preto nie je zrejmé, aké pohľadávky voči žalovanému založené zmluvou o pripojení boli na žalobkyňu postúpené. Právo na zaplatenie zmluvnej pokuty je samostatným majetkovým právom vo vzťahu k základnej pohľadávke vyplývajúcej zo zmluvy o pripojení. Zmluvná pokuta totiž nie je príslušenstvom pohľadávky (§ 121 ods. 1 Občianskeho zákonníka). Preto pokiaľ aj zmluvou o postúpení došlo k postúpeniu pohľadávky zo zmluvy o pripojení na žalobkyňu spolu s jej príslušenstvom, to bez ďalšieho neznamená, že došlo aj k postúpeniu práva na zaplatenie zmluvnej pokuty. Žalobkyňa teda ani v tomto smere neunesla svoje dôkazné bremeno.

O náhrade trov tohto konania súd rozhodol podľa § 142 ods. 1 Občianskeho súdneho poriadku (zásada úspechu v konaní). Žalovaný bol v konaní úspešný. Preto mu prislúcha právo na náhradu trov konania. Podmienkou priznania nároku na náhradu trov je uplatnenie nároku v konaní. Keďže žalovaný si nárok na náhradu neuplatnil, súd mu žiadnu náhradu nepriznal.

Poučenie:

Proti rozsudku možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Kežmarok na Krajský súd v Prešove.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (§ 42 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha.

Podľa § 205 ods. 2 Občianskeho súdneho poriadku odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že:

- a) v konaní došlo k vadám uvedeným v § 221 ods. 1,
- b) konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci,
- c) súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhnuté dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností,
- d) súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam,
- e) doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (§ 205a),
- f) rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza z nesprávneho právneho posúdenia veci.

Podľa § 205 ods. 3 Občianskeho súdneho poriadku rozsah, v akom sa rozhodnutie napáda a dôvody odvolania môže odvolateľ rozšíriť len do uplynutia lehoty na odvolanie.

Ak povinný dobrovoľne nespĺní to, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona (zákon č. 233/1995 Z. z. o súdnych exekútoroch a exekučnej činnosti v znení neskorších predpisov).